

[Slebsager.]

punkt, vi altid har indtaget, og som vi indtager den Dag i Dag.

Den højtærede Minister har derfor fuldkommen Uret, naar han siger, at vort Parti har savnet Forstaaelse af Arbejdernes Ønske om gennem Organisation at højne deres økonomiske Vilkaar; og det er fuldkommen urigtigt, naar han udtalte, at Venstre havde vedtaget denne Lov for at ramme Landarbejderne.

Den højtærede Minister mente, at jeg havde spurgt ham om hans Begrundelse for Fremsættelsen af dette Lovforslag. Nej, det har jeg aldeles ikke spurgt om, jeg har ikke spurgt om Begrundelsen, for Begrundelsen staar i Bemærkningerne til Lovforslaget, og jeg har fremsat mine Bemærkninger til de Bemærkninger, som begrundede Lovforslaget. Men jeg rettede nogle direkte Spørgsmaal til Ministeren, som jeg ikke fik Svar paa.

Ministeren mente, at jeg havde spurgt ham, om han var imod Lovens Bestemmelser i § 1 og § 3. Det har jeg slet ikke spurgt den højtærede Minister om, for jeg er selvfølgelig klar over, at han er imod Lovens Bestemmelser, for ellers foreslog han vel ikke, at den skulde ophæves. Nej, det, jeg spurgte Ministeren om, var, om man maatte drage den eneste rimelige og naturlige Konsekvens af hans Standpunkt; jeg spurgte Ministeren, om det, naar han ønskede Lovforslagets § 1 ophævet, saa er Ministerens Mening, at han ønsker en Tilstand, hvorunder kollektive Aftaler, som paa uberettiget Maade begrænser den enkeltes frie Adgang til Erhverv eller Arbejde, skal kunne tillægges Retsvirkning ved Domstolene.

Det var det, jeg spurgte Ministeren og det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen om. Det var det, jeg ikke fik Svar paa af nogen af de Herrer.

Jeg spurgte endvidere, om de ønsker, at økonomisk eller personlig Forfølgelse og Boykotning, der tilsigter paa uberettiget Maade at begrænse den enkeltes frie Adgang til Erhverv eller Arbejde, skal være lovlige, og om de ønsker, at saadan Forfølgelse og Boykotning ikke skal kunne drage Skadeserstatning eller Straf efter sig.

Det var mit andet Spørgsmaal til Ministeren og til det ærede Medlem Hr. Hans

Nielsen, og paa intet af disse Spørgsmaal har jeg faaet Svar. Jeg tillader mig derfor igen at rette Spørgsmaalene til de Herrer.

Hendriksen: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen protesterede imod, hvad han kaldte min Insinuation vedrørende Dommeren. Jeg har virkelig ikke insinueret noget som helst. Det var det ærede Medlem, der sagde, at Dommeren var Venstremand, og det var denne Udtalelse, jeg paa-talte. Det forekommer mig, at det er Tinget ganske uredkommende, hvilken politisk Anskuelse Dommeren har. Jeg har slet ikke fremsat nogen Insinuation vedrørende Dommeren, som det ærede Medlem sagde; jeg ved ikke, hvad han mener hermed. Det ærede Medlem endte sit Indlæg med at sige, at han vilde haabe, at dette elendige Lovforslag maatte blive fejlet ned af Bordet. Jeg maa formode, at det var en Fortalelse. (*Hans Nielsen: Loven*). Nej, det ærede Medlem sagde: Dette elendige Lovforslag. Jeg formoder, at han ikke har ment det ordret, som han sagde det. Han har vel heller ikke ordret ment de Udtalelser, han fremsatte til mig vedrørende Dommeren. Jeg har ikke insinueret noget som helst.

Den højtærede Handelsminister sagde, at Loven i første Række var vendt mod Landarbejderne. Det kan jeg ikke erkende Rigtigheden af, og hvis det var rigtigt, er det ganske besynderligt, at der ikke blandt de Sager, der har været fremme, og som der er faldet Dom i i den Tid, Loven har været i Kraft, er noget Eksempel paa en Sag fra Arbejdsgiverside rettet mod Landarbejderne. Hvis her er Tale om en Klasselovgivning, som Ministeren Gang paa Gang understreger, saa er det en Klasselovgivning, som vedrører mange Klasser i Samfundet.

Ministeren var forbavset over, at vi fra konservativ Side ikke „i nogen Maade“ vilde vise Forstaaelse. Jeg ved ikke, hvad Ministeren mener med denne Udtalelse: ikke i nogen Maade vise Forstaaelse. Vi stilles her overfor et Ja eller Nej. Der kan ikke være Tale om at ophæve Loven delvis. Der er ikke Tale om at komme hinden i Møde. Der er Tale om, hvorvidt vi ønsker, at Loven skal bestaa, eller vi vil